

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3704/03, E-3705/03, E-3706/03,
E-3707/03, E-3708/03, E-3709/03, E-3710/03, E-3711/03, E-3712/03,
E-3713/03, E-3714/03, E-3715/03, E-3716/03, E-3717/03, E-3721/03,
E-3722/03, E-3723/03, E-3724/03, E-3725/03, E-3726/03, E-3727/03,
E-3728/03, E-3729/03, E-3730/03 och E-3731/03
ingivet av Loyola de Palacio för kommissionen

(28 januari 2004)

Med avseende på de 25 skriftliga frågorna om kommunerna Ancona, Carrara, Florens, Livorno, Macerata, Massa, Perugia, Pesaro, Pisa, Pistoia, Prato, Siena och Terni, informerar kommissionen ledamoten om att programmen Altener II och Save II avslutades under 2002 och att inga förslagsinfordringar utlysts och inga projektförslag lämnats in sedan april 2003.

Beträffande den skriftliga frågan E-3716/03 lämnade staden Pistoia ett förslag till programmet Altener II i samband med förslagsinfordran 2001. Förslaget "Resred" godkändes inte och erhöll inget stöd, eftersom de oberoende experterna ansåg att förslaget inte gav tillräckligt europeiskt mervärde och saknade möjlighet att mångfaldigas då betoningen låg på tidiga genomförbarhetsstudier huvudsakligen i kommuner i Italien och Grekland. Även andra problem som rörde den föreslagna metoden, projektteamet, budgeten etc. bidrog till att förslaget inte godkändes.

(2004/C 84 E/0124)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3719/03
från Cristiana Muscardini (UEN) till kommissionen

(10 december 2003)

Ämne: Riskbedömning för zink

De berörda produktionssektorerna väntar sedan många år på rapporten om riskbedömning för zink, i enlighet med förordning (EGG) nr 793/93⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 1488/94⁽²⁾ där principerna för en sådan bedömning är fastställda. Som svar på min tidigare fråga i samma ämne (av den 29 oktober 2001) angav kommissionen att man vid ett tekniskt samordningsmöte fastställt en tidsfrist på arton månader för att skaffa fram ytterligare information och/eller testning att införliva med den slutgiltiga rapporten om riskerna. Det har nu gått arton månader och en ytterligare försening kommer att få negativa effekter för den berörda industrin.

Kan kommissionen:

- ange skälen till att detta ärende fördröjs?
- ange ett datum för den slutgiltiga rapporten?

⁽¹⁾ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1994, s. 3.

Svar från Philippe Busquin på kommissionens vägnar

(26 januari 2004)

Zinkindustrin har slutfört sin kompletterande forskning i samband med riskbedömningen för zink i enlighet med den tidsplan som fastställdes vid det tekniska mötet med Europeiska kemikaliebyrån (ECB)

om befintliga substanser (förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993) i september 2001. Resultatet av forskningen presenterades i mars 2003.

Både "föredraganden" för zinkärendet, Nederländerna, och medlemsstaternas experter var nöjda med arbetet, men behövde mer tid på sig för att undersöka hela innehållet i samtliga rapporter. Därefter har flera diskussioner ägt rum vid de tekniska mötena om på vilket sätt resultaten om biotillgängligheten för zink skall tas med i och användas i den slutgiltiga rapporten om riskerna. Diskussionen slutfördes vid det senaste tekniska mötet i december 2003. "Föredraganden" kommer i början av 2004 att utarbeta en komplett riskbedömningsrapport som är tänkt att diskuteras vid nästa tekniska möte i mars 2004. Kommissionen räknar med att medlemsstaternas experter deltar i mötet för att slutföra diskussionerna om zinkärendet.

(2004/C 84E/0125)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3778/03

från Jürgen Zimmerling (PPE-DE) till kommissionen

(11 december 2003)

Ämne: Skydd för rätten till privatliv

Omfattningen av skyddet för rätten till privatliv inom EU är mycket varierande. I några medlemsstater ligger exempelvis bevisbördan för kränkande uttalanden hos den juridiska eller fysiska person som sprider sådana uttalanden, medan situationen är helt annorlunda i andra medlemsstater. I vissa medlemsstater får exempelvis skyddet för offentliga personers privatliv nästan helt ge vika för pressfriheten. Ett sådant fall behandlas för närvarande av Europadomstolen för mänskliga rättigheter.

Anser kommissionen att det är nödvändigt och möjligt att lägga fram förslag om en tillräcklig skyddsnivå i alla medlemsstater? Anser kommissionen att det utifrån artikel 7 i förslaget till förordning om utomobligatoriska förpliktelser är motiverat att föreslå bestämmelser som föreskriver lämpliga böter vid kränkningar av rätten till privatliv?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(30 januari 2004)

Kommissionen instämmer i parlamentsledamotens analys av skillnaderna i medlemsstaternas materiella civilrätt när det gäller kränkning av rättigheter som rör personer och skydd för rätten till privatliv.

För närvarande har inte kommissionen några planer på att föreslå en harmonisering av medlemsstaternas civilrättsliga ansvar vad gäller rättigheter som rör personer, där framför allt immateriella skador dominerar och där domstolarnas bedömning är direkt kopplade till den samhällsekonomiska bakgrunden. Diskussionerna i rådet om kommissionens förslag till ett Rom II-instrument om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser visar dessutom att alla gemenskapsinitiativ som rör området pressfrihet är mycket känsliga på grund av att det är nära kopplat till medlemsstaternas allmänna ordning och konstitutionella principer.

Även om initiativet Rom II inte syftar till någon tillnärmning av den materiella rätten, syftar den dock till att öka likabehandlingen mellan personer vilkas personliga rättigheter har kränkts, genom att den föreslår att samma lag skall tillämpas oberoende av vid vilken medlemsstats domstol talan väckts. Syftet med initiativet är därmed att förbättra den juridiska situationens förutsägbarhet för dem som utsätts för tvister som sträcker sig över nationsgränser.